

Цього тижня минає 100 років, як стався жовтневий переворот у царській Росії, який у старшого покоління, яке жило в радянській системі, асоціюється з «жовтневою революцією», а сьгоднішні українські школярі про цю подію майже нічого не знають.

Але, якщо прагнемо бути цивілізованим європейським суспільством, думаючим і аналізуючим, а не сприймаючим на віру гасла і популізм, - історію потрібно вчити. Знати хоча б для того, щоб уникнути голодоморів, геноцидів, війн і тоталітарних режимів, щоб не втратити державу.

Невдячна справа проводити історичні паралелі. Але те, що відбувалося 100 років тому, дуже нагадує українське сьогодні: набридлива Перша світова війна, народ вимагав реформ, ситуацією користалися всілякі популісти та авантюристи, партії радикалістів, які прагнули за будь-яку ціну дорватися до влади. Хто були ці люди, чиїми «агентами впливу» вони були, хто їх фінансував, які цілі переслідували зацікавлені в дестабілізації ситуації іноземні розвідки та спецслужби і, врешті, що з цього вийшло?.. Про щось ми знали, про щось дізнаємося, а багато чого ми ще й досі не знаємо. Єдине, що лежить як на долоні, – мільйони вбитих і закатованих українців, голодомор, війна світова, а згодом національно-визвольна, які забрали цвіт нації і призвели до 70 років без державності...

Дивлячись на Україну сьогоднішню, мимоволі ловлю себе на думці, що все це вже колись було. Як відомо, історія вдруге повторюється у вигляді фарсу. Щоб цього фарсу не сталося, ви, наші читачі, маєте знати і думати...

Наш товариш Юра Кміть позиціонує себе як вільний журналіст. Почитайте його думку на 3-ій стор. у матеріалі «1917-2017: історія біжить по колу?»

Цього тижня сталася ще одна знакова подія. У своїй колонці від 14 вересня «Прорив Саакашвілі» я писав: «Наші «добрі сусіди» Польща, Румунія, Угорщина дуже уважно спостерігали за подіями на українському кордоні... Як у воду глядів. Події наступних кількох місяців показують, що у наших «добрих сусідів» свої інтереси і захцянки стосовно України. Пора зривати маски: Угорщина цілеспрямовано проводить економічну і політичну експансію на Закарпатті з якою метою?... Дружби і партнерства? Ясно як білий день, що вони мріють про велику Угорщину, де Закарпаття є її складовою. Хтось заперечить? І це зовсім не розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Це констатація

фактів, які чомусь нами замовчувалися.

А останні «вибрики» польських «офіційних державних чинів»: приїхати на чужу територію, почути від фахівців-істориків правду і починати істерію про те, що ми неправильно будуємо Україну, бо комусь не подобається наша національна політика? Так, нам теж не подобається «возвеличення армії крайової», бо в українців є до цього військового угруповання не менші «претензії», ніж у поляків до УПА. Але ми толерантні з «адвокатом» України.

Спитаєте мене, кому це треба загострювати сьогодні на тлі російської загрози стосунки? Не відповім. Не знаю. Якщо це дурість нинішніх польських, угорських й інших політичних еліт - це ще діло поправиме...